

Národní knihovna ČR získala faksimile Istanbulského antifonáře

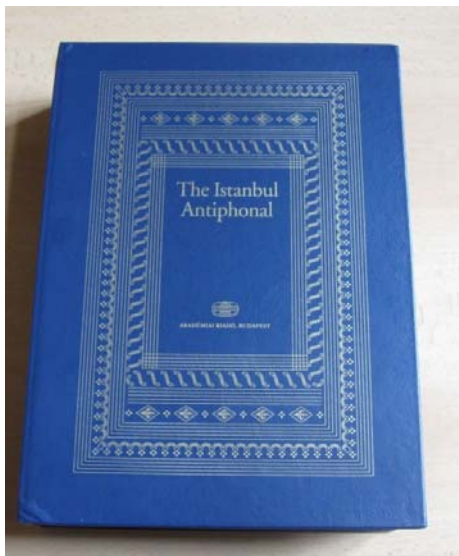
Světově proslulá knihovna **Bibliotheca Corviniana** z 15. století padla po bitvě u Moháče v roce 1526 do rukou Turků a jako část válečné kořisti byla odvezena pryč z Budína.

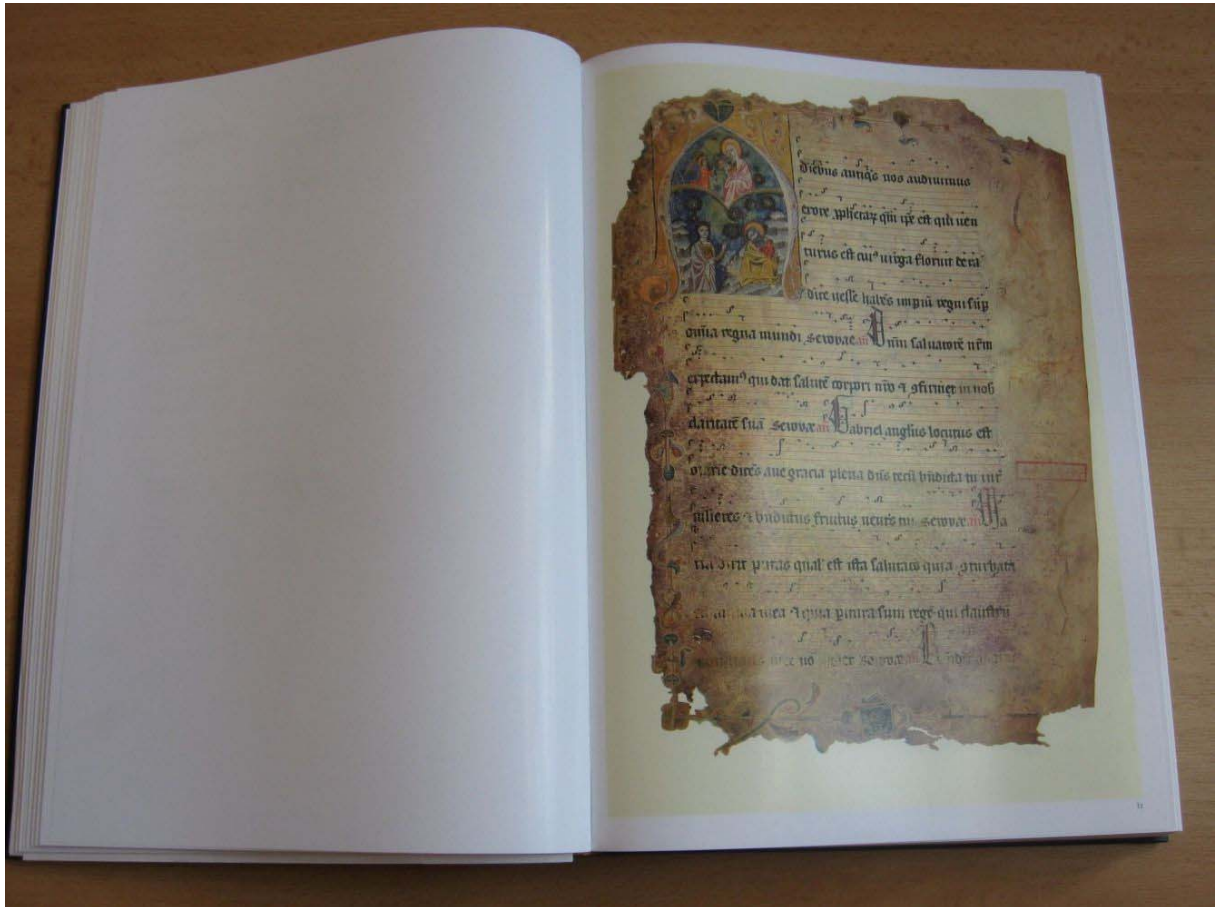
Teprve v roce 1862 bylo maďarským historikům umožněno prohlédnout si corviniana v Istanbulu. Díky příznivé politické situaci jsou v roce 1869 vrácena 4 corviniana a v roce 1877 dalších 35 maďarských rukopisů, zahrnujících 12 corvinian..

V roce 1933 sepsal berlínský profesor Adolf Deissmann nemuslimské rukopisy knihovny Topkali Sarayi Müzesi. Podle něj byl pod číslem 42 v roce 1984 identifikován další maďarský kodex, antifonář. Jelikož turecká strana zakázala pořízení snímků, výzkum byl zastaven. To bylo umožněno až po přímluvě prezidenta Árpáda Göncze v roce 1996.

Tzv. **Istanbulský antifonář „Az Isztambuli Antifonále“** byl vyhotoven kolem roku 1360 na zakázku maďarské církve. Kodex je psán na pergamenu, původně měl 303 stran, rozdělených do 30 fasciklu po 10 foliích. Dnes už bohužel není původní číslování stran kvůli poškození pergamenu plísní vidět. Z vazby provedené v 15. století se dochovala pouze zadní strana. Hlavní text je psán gotickou kurzívou, poznámky pocházejí ze 14. až 16. století. Iniciály o velikosti 120 x 60 mm jsou vyvedeny temperou a zdobeny zlatou barvou. Kodex prošel celkovou restaurací v Istanbulu, práce se zúčastnili odborníci z Maďarské národní knihovny Istvána Széchényiho.

Faksimile Antifonáře vyšlo v roce 1999 v Budapešti, v nakladatelství Akadémiai. Národní knihovna ČR získala tento skvost v rámci výměnné spolupráce od knihovny Maďarské akademie věd. Antifonář bude umístěn na přání Hudebního oddělení v jejich studovně.

Although the construction of the initials of the Antiphonal have been sought in the process of the Hungarian Azusa Legends and the Nicker 20 26, and their true relations have been found in the Chersonese sources, it cannot be asserted that the picture of the Antiphonal three directly on the manuscript documents. On the basis of the other illuminated manuscripts, it is reasonable that the picture shown illustrating the text of the Antiphonal which contained Central and Eastern, especially Hungarian features in the 14th century, reveal some of the characteristics of these times less noticeably than the other illuminated manuscripts. The picture, which characterizes the Antiphonal may have spread in the sphere of influence of Byzantine art in the first place. The book opens at Vespers which the robes can be associated with by means of St Michael, the only specific representation suitable for localization, must have been taken into this sphere.

Apart from analogies and the parallels with the illuminated documents, the dating of the picture can be established in relation with the Chersonese picture only. Thus the Istanbul Antiphonal picture may have been made after the Chersonese picture, in the second half of the 1350s. Its significance lies not in the quality of its picture, but in its iconography and in the fact that it gives the Chersonese picture into a wider local context and builds a bridge between the 14th-century Hungarian book illumination at court and the more provincial, Italian-oriented illumination art in the last quarter of the century.

